
PRAZNIČNI ŠMARTINEC

BESEDA UREDNIŠKEGA ODBORA

Časopis Praznični Šmartinec smo uredili Nejc Bajde, Maruša Florjančič, Aneja Klemen, Antonija Kompan, Patricia Krmelj, Petra Osolnik, Timotej Škrlj, Laura Voljkar, Karin Zalaznik z mentorico Tamaro Damjanac.

Z raziskovanjem, opravljanjem intervjujev, slikanjem, spodbujanjem k natečaju smo končno prišli do konca. Že na začetku leta je naša mentorica izpostavila željo, da bi za 20. rojstni dan naše šole ponovno obudili elektronsko obliko Šmartinca. Učenci smo z veseljem poprijeli za delo in se podali v večurno sestavljanje navodil ter vprašanj. Ko smo dela učencev končno zbrali, smo začeli s pretipkavanjem in urejanjem našega Šmartinca. Čeprav smo porabili precej časa, smo ga uspeli dokončati še pravočasno. V pripravo smo vložili veliko truda, a bilo je vredno, o čemer se boste lahko prepričali tudi sami. Odziv učencev je bil presenetljivo velik, predvsem na predmetni stopnji in veliko pesmi in zgodb ter intervjujev je bilo celo boljših, kot smo pričakovali. Veliko novih izkušenj smo pridobili, se naučili potrpežljivosti, spodbujanja in hkrati tudi presojanja izdelkov. No, začeli smo tudi ugotavljati v praksi, ali nemara nekje ne manjka vejica in to ti presenetljivo hitro pride v kri. Velikokrat smo se lahko nasmejali, pomislili, ali tudi mi tako dojemamo kakšno stvar.

Hvala vsem, ki so kakorkoli prispevali k dokončni podobi Šmartinca.

Šoli želimo še veliko lepih, uspešnih let in uspehov.

Pred 20 leti je Osnovna šola Šmartno v Tuhinju odprla svoja vrata in sprejela učence. Seveda je nekdo moral prevzeti vajeti v svoje roke in sprejeti izziv vodenja šole. Vlogo ravnateljice že 20 let uspešno opravlja gospa Jožica Hribar, ob njeni strani pa je 20 let nazaj stala gospa Tanja Drovenik Čalič, ki je opravljala delo pomočnice ravnateljice. Kako se časa pred 20 leti spominjata obe, sta nam razkrili v intervjuju.

INTERVJU Z RAVNATELJICO JOŽICO HRIBAR

1. Kako se je šola spreminjala v 20 letih?

Najbolj očitne spremembe so opazne na šolski zgradbi, kot npr. pridobitev učilnic za devetletko v zgornjem nadstropju, parkirišče okoli šole, otroško igrišče, atletska steza itd. Na začetku je imela šola le dva računalnika, sedaj pa smo pridobili modernejšo opremo, kot so projektorji, računalniki in tablični računalniki. Najbolj opazna sprememba pa je seveda prehod iz osem na devetletko.

2. Ste ponosni na delo uslužbencev in učencev?

Da, absolutno sem zelo ponosna. Najbolj ponosna sem na dejstvo, da je šola zelo lepo ohranjena. V vsej zgodovini šole ni bil zamenjan niti en stol, tako smo denar lahko porabili za drugačne namene. Ponosna sem na dosežke učencev, saj smo popolnoma primerljivi z drugimi šolami. Pohvalila bi tudi vse svoje delavce za vestno in zavzeto opravljanje svoje službe.

3. Kakšna je vaša vloga v naši šoli?

Poleg osnovnih nalog ravnateljice moram skrbeti za zagotavljanje najboljših pogojev za delo in počutje vseh na naši šoli. Šoli moram priskrbeti primerno opremo in pripomočke za vse predmete. Posebno pozornost potrebuje npr. telovadnica in učilnica glasbene umetnosti. Moja naloga je javljanje na razne razpise, sodelovanje s šolskim skladom, pridobivanje denarja za izboljšave itd.

4. Kaj je bil povod za ustanovitev šole OŠ Šmartno v Tuhinju?

Glavni razlog je bila odprava dvoizemskega pouka na OŠ Toma Brejca. Treba je bilo zgraditi novo šolo, saj je bila izmenjava dokaj nadležna. Tako smo se odločili, da bodo svojo lastno šolo dobili tudi Tuhinjci.

5. Je naša šola dobila kakšno izredno nagrado?

Praznični Šmartinec

Leta 1996 sem bila vključena v šolo za ravnatelje. Začeli smo razmišljati o skupnih ciljih in izzivih. Začeli smo razvijati model uvajanja izboljšav. Vsaka šola naj bi delala na izbranem področju. V tem programu smo bili med prvimi šolami in smo bili uvajali spremembe, ki so jih kasneje sprejele vse šole. To je bilo zame samo po sebi veliko priznanje in izjemen dosežek, spodbuda. Težko izpostavim, katero priznanje šoli se mi je zdelo najpomembnejše. Prav vsako zlato, srebrno ali bronasto priznanje, ki so ga prejeli učenci, je pomemben dosežek tudi za šolo. Vsa priznanja šoli pa so zbrana na stenah v drugi etaži in trenutno jih je že več kot 80. Največja nagrada zame pa je dejstvo, da je šola brez napake stekla že prvi dan in da kolektiv deluje uspešno, je povezan, ob strani pa nam stojijo tudi starši.

6. Je bilo na začetku težko voditi ustanovo?

Takole bom rekla; zahtevno, toda ne težko. Šolsko opremo smo npr. dobili šele zadnje dni. Prvi šolski dan je prišlo nekaj sodelavcev iz Toma Brejca, nekaj pa jih vendarle nisem poznala, in to je bilo kar stresno, saj je bilo moj čas težko razdeliti med vse sodelavce, težko se je bilo posvečati vsem.

7. Slišali smo, da ste nekoč učili. Kako se vodenje razlikuje od poučevanja?

Da, v Motniku, Šmartnem, štiri leta sem bila pedagoginja na OŠ Toma Brejca, potem pa sem postala ravnateljica OŠ Šmartno v Tuhinju. Točno se še spominjam poučevanja v Motniku. Spominjam se vseh učencev, peči, halje, v katero sem bila oblečena, mraza itd. Kmalu je prišla dilema, ali naj bom učiteljica ali ravnateljica. Odločila sem se za delo ravnateljice. Skrb je še vedno enaka, vendar kot ravnatelj razmišljaš tudi o ostalih stvareh, kot so finance, zgradba šole, plani, načrtovanje, znanje in izobrazba učencev,...

8. Na kateri šoli pa ste se vi šolali?

Šolala sem se na pedagoški akademiji, študij pedagogike pa sem zaključila na filozofski fakulteti. Zaposlena sem bila na OŠ Toma Brejca ter OŠ Šmartno v Tuhinju.

9. Ali bi radi z nami delili kakšen dogodek, ki vam je še posebej ostal v spominu?

Vedno me ganejo prireditve učencev, razne podelitve nagrad in priznanj in dosežki krožka Turizmu pomaga lasna glava. Zelo me veseli, kako je zaživela menjalnica znanja. Rada bi izpostavila dan, ko sem pred nacionalnim preverjanjem znanja stopila pred devetošolce, da bi jih spodbudila. Opazila sem, da so zreli in zavzeti. Zelo sem zadovoljna z njihovim odnosom do učiteljev in ostalih učencev. To me je res ganilo.

- Vid Boštaj

No, gospa Tanja Drovenik Čalič zdaj že uživa kot upokojenka, ampak, to moramo zapisati, saj je naša prva asociacija, ko se spomnimo nanjo, izgleda popolnoma enako kot takrat, ko nas je kot svojo zadnjo generacijo poučevala. Vzela si je čas, se pripeljala na šolo in ura pogovora z njo je minila, kot bi trenil.

Kako je izgledala šola, ko ste prvič prišli sem?

Šolo sem spoznala, ko so jo še gradili. Videla sem jo, še preden je dobila svojo pravo podobo. Na začetku sem začela kot pomočnica ravnateljice in v šoli sva z ravnateljico še pred začetkom pouka preživeli kar nekaj časa. Urediti sva morali nekaj pomembnih stvari, ki se ti zdijo povsem samoumevne, a jih je potrebno urediti in ne pozabiti nanje. Ob tem je nastala kar prijetna zgodbica, saj sva se odločili za prevelik lonec za čaj. Ko sva predlog pokazali kuharici, naju je ta vprašala, kdo bo ta lonec dvigoval na štedilnik in umikal s štedilnika. Že ob prvem prihodu v šolo, se mi je zdelo, da je v njej prav posebna energija.

Kako se je šola spremenila v vseh teh letih?

Šola se je skozi vsa ta leta zelo spremenila. Ga. ravnateljica je vedno skrbela, da smo imeli najnaprednejšo opremo in da smo bili v stiku s časom. Današnje učilnice se ne razlikujejo tako zelo od starih. Zelene table so ostale iste, čeprav mi nismo imeli projektorjev in pametnih tabel.

Obstaja kakšen trenutek, ki ste si ga še posebej dobro zapomnili? Ga lahko prosim malo opišete.

Posebnih trenutkov je bilo kar precej. Res ne vem, katerega naj opišem. Vedno so mi veliko pomenili trenutki, ko so mi starši bivših učencev ali celo bivši učenci sami povedali, da sem pustila sled v njihovem življenju. Te trenutki res veliko pomenijo, saj smo konec koncev skupaj preživeli kar nekaj časa in če ne bi pustila sledi v njihovih življenjih, bi se morala kar malo zamisliti.

Kako se je spreminjala vaša vloga v šoli?

Kot verjetno že veste, sem začela kot pomočnica ravnateljice. Pomagala sem ravnateljici pri opravkih in odločitvah. Omeniti moram, da sem ves čas, tudi ko sem opravljala delo pomočnice ravnateljice, hkrati nekaj ur tudi učila, tako da sem bila ves čas v stiku z učenci in delom v razredu. Ko sem pustila delo pomočnice ravnateljice mi je to pomagalo zaznati probleme, ki jih prej, kot pomočnica, nisem opazila. Dejstvo, da sem postala učiteljica, je kar malce smešno, saj sem kot majhna deklica vedno govorila, da učiteljica nikoli ne bom postala.

Vemo, da ste napisali kar nekaj člankov in celo del. Kaj je bil vaš navdih? Je bilo zanimivo raziskovati?

Moja starša sta bila učitelja na šoli v Tuhinju. Ko sem bila mlajša, sem vedno poslušala pogovore, ki sta jih imela s sodelavci. Nikoli me niso poslali ven in preseneča me, da sem si kar nekaj stvari zapomnila. Ravno zaradi tega sem se počutila dolžno napisati ali vsaj raziskati šolstvo v Tuhinjski dolini. Preiskala sem vse arhive in prebrala vse kronike, da sem res znala napisati resnico. Pri tovrstnem delu se moraš ustrezno lotiti naloge. Veliko ur in dni sem presedela v šolskem muzeju. Če natančno ne preučiš zgodovine, se hitro primeri kakšna napaka. Recimo ponavljalna šola, seveda ni to šola, v kateri bi otroci ponavljali, ampak pomeni nekaj povsem drugega.

Bili smo vaš zadnji razred. Si nas boste po čem še posebej zapomnili?

No, najprej ena zgodbica. Spomnim se, da sem Črtu mogoče zagrenila zadnji dan petega razreda. Čeprav sem vedela, da odhajam, nisem mogla iz svoje kože in sem ga poslala pobirat papirčke po razredu. Še zdaj se sprašujem, zakaj sem mu to naredila. V zelo lepem spominu so mi ostale tudi predure (v sredo), ki smo jih preživeli v moji učilnici v krogu, kjer smo skupaj štrikali in se pogovarjali.

Kaj vas je navdušilo za delo učiteljice?

Moja starša sta bila učitelja in zato mi je bil svet poučevanja približan, že ko sem bila zelo mlada. Nikakor nisem že kot otrok vedela, da bom učiteljica. Najprej sem se preizkusila v drugi službi kot tajnica. Potem pa sem se odločila nadaljevati s šolanjem in študirati in ker je slučaj nanesel sem študirala pač razredni pouk. Tudi ni bil moj namen, da bi poučevala v Zgornjem Tuhinju, a me je ravnatelj pač prepričal.

Zdaj, ko ste šolo zapustili, jo kaj pogrešate?

Pridejo časi, ko si želim, da bi bila še vedno del te skupnosti, ki se ji reče OŠ Šmartno v Tuhinju, vendar gre čas naprej. Časov, ko sem poučevala, ne bom nikoli pozabila, a se tudi zdaj znam zaposliti in zabavati.

Pogosto kot prostovoljka delam v muzeju in ko uspem pritegniti pozornost učencev in dijakov, lahko vidim, da še vedno znam.

Obstaja kakšna zgodbica ali izkušnja, ki bi jo želeli deliti z nami?

Veliko je bilo dogodkov, ki se jih z veseljem spominjam. Morda me je najbolj ganilo in seveda dvignilo odgovornost, ko so moji nekdanji učenci k meni pripeljali svoje otroke in mi jih na nek način izročili v varstvo.

Je na naši šoli kaj posebnega oz. drugačnega kot na ostalih šolah?

Šola ima posebno energijo, ki je na drugih šolah, ki sem jih službeno obiskovala, nisem zasledila. Vedno sem s ponosom predstavljala našo šolo in še zdaj nisem osramočena, ko me kdo vpraša, na kateri šoli sem poučevala, in mu moram odgovoriti.

Kaj bi šoli zaželeli ob 20. rojstnem dnevu?

Šoli bi zaželela še veliko lepih let, vsaj tako dobrih kot so bila do zdaj. Če bo šlo tako naprej, smo lahko zelo ponosni.

- Viktorija Šuštar (Lep sončen dan)

Praznični Šmartinec

- Katja Urankar

1. RAZRED

Devetošolke Patricia, Laura in Maruša smo se odpravile k prvošolcem in se z njimi malce pogovorile o tem, kako dojemajo šolo, kakšna se jim zdi. Ob nekaterih izjavah smo se prav nasmejale.

Vstopile smo v razred, pozdravile in prvošolčke povabile na tla v krog. Malčkom smo povedale, da če bodo pridni, bodo na koncu dobili nagrado. Na zabaven način smo jim razložile, kaj bomo počeli in zakaj bomo to počeli. S seboj smo prinesle žogico. Tisti, ki je žogico držal, je imel besedo.

Preberite njihove odgovore. Gotovo vas bodo nasmejali.

1. Kako ste se imeli v vrtcu? Bi nam želeli zaupati kakšno zgodbico?

~Jaz sem se imela super in sem komaj čakala, da grem v šolo.

~V vrtcu smo veliko ustvarjali in dajali semena ptičkom.

~Najprej sem si želela v šolo, zdaj pa bi šla raje v vrtec.

~Všeč nam je bilo, da smo bili veliko zunaj.

~Veliko smo spali.

2. Je šola izpolnila vaša pričakovanja?

~Pričakovali smo, da bomo spali.

~Mislili smo, da se bomo črke učili po vrsti.

~Popoldne mi ni dolgčas, ker imam domačo nalogo.

~Presenetilo me je, da se nismo že takoj učili, ampak smo se najprej igrali.

3. Ste se med seboj poznali že pred 1. razredom?

~Ja, pet se nas je poznalo že iz vrtca.

~Ne, moral sem dobiti nove prijatelje.

4. Imate kaj domače naloge?

~Jaz imam rad domačo nalogo.

~Meni je všeč, ker mi potem ni dolgčas.

~Veliko barvamo, rišemo,...

~Meni mami "teži" naj delam domačo nalogo.

5. Kaj ponavadi počnete v šoli?

~Učimo se črke.

~Pojemo, računamo, rišemo.

~Med odmori se igramo.

- učenci 1. Razreda

6. Ste med seboj vsi prijatelji?

~Ja!

~Fantje ne marajo punc.

~Punce se držimo zase, fantje pa zase.

~Fantje nam nagajajo.

7. Naštejte nekaj dogodkov, ki so vam ostali v spominu!

~Prišel je policist in nam razložil, kako se gre čez cesto.

~Pasavček nam je prinesel darila.

8. Se je bilo težko navaditi na šolo?

~Zgodaj moram vstati.

~Delati moram domačo nalogo.

9. Kako vam je všeč šolska malica?

~Meni je najbolj všeč pica.

~Meni pa jabolčni zavitek

~Hot dog in burek sta najboljša.

- Gaja Žnidar, 2. razred

VPRAŠANJA UČENCEV 2. RAZREDA ZA DEVETOŠOLCE

Ista postava devetošolk (Patricia, Laura in Maruša) se je odpravila tudi med učence 2. razreda. Tokrat so oni imeli možnost, da so spraševali nas. Morale smo biti kar iznajdljive pri odgovorih, saj niso bili takoj zadovoljni z njimi.

1. Kako je bilo v prvem razredu?

~Ne spominjamo se več prav dobro, vendar vemo, da smo na prvi šolski dan dobili šviga zajčke, rumene rutice, spoznali smo se in jedli torto.

2. Ali vas vse predmete poučuje en/a učitelj/ica?

~Ne, za vsak predmet imamo drugega učitelja, vendar nas včasih isti učitelj poučuje tudi več različnih predmetov.

3. Ali se lahko prepišeš iz A razreda v B razred ali obratno?

~Načeloma ne, razen v določenih pogojih.

4. Kako težke so naloge v 9. razredu?

~Niso težke, če pri pouku poslušáš. Drugače pa je odvisno od trenutne snovi, ki jo jemljemo pri pouku.

5. Koliko časa se učite?

~Odvisno; če se učiš sproti, torej vsak dan okoli pol ure, lahko pred testom le ponoviš, če pa se učiš zadnji dan pred testom/ustnim

ocenjevanjem, se lahko zgodi, da pred zvezkom sediš tudi štiri ure. Vendar pa je vse odvisno od posameznika.

6. Katere predmete imate?

~Matematika, slovenščina, angleščina, nemščina, fizika, biologija, kemija, zgodovina, glasba, geografija, likovna vzgoja, športna vzgoja in izbirni predmeti, ki se razlikujejo glede na posameznika.

7. Kateri razred se vam je zdel najtežji?

~Vsak ima drugačno mnenje, vendar je bil večini učencev najtežji osmi razred.

8. Kaj se učite pri biologiji, fiziki in kemiji?

~Pri biologiji se učimo o organizmih, pri fiziki o silah in energijah, pri kemiji pa o različnih snoveh.

9. Zakaj vas razdelijo v A in B razred?

~Ker nas je preveč za en razred. Druge razlike ni.

10. Ali greš lahko nazaj v nižji razred?

~Ne, to ni mogoče.

11. Ali lahko na naši šoli ponavljaš razred?

~Da, če ne opraviš popravnega izpita/izpitov.

12. Kaj je neopravičena ura?

~Neopravičeno uro dobiš, kadar te brez tehtnega razloga ni pri pouku.

13. Ali vsak dan nosite s seboj vse zvezke?

~Ne, s seboj vzamemo samo zvezke, ki jih bomo potrebovali tisti dan.

14. Ali greste kdaj v računalnico?

~Da. Kadar delamo kakšne projekte, gremo v računalnico.

- učenci 2. razreda

- učenke 2. razreda

3. RAZRED

Tretješolce sva obiskali Karin in Antonija. Presentilo naju je, da so bili izjemno sramežljivi, ampak nekaj odgovorov pa sva vendarle pridobili.

1. Se je šola kaj spremenila, odkar imate ocene?

~ Ja, saj so se spremenila tudi pravila.

2. Kateri predmet se vam zdi najlažji?

~ Športna in likovna vzgoja.

3. Kateri pa najtežji?

~ Matematika in slovenščina.

4. Zakaj vam je najtežji predmet slovenščina?

~ Zaradi pisanja.

4. Kakšne ocene imate?

~ Dobro, večinoma 5 in 4, najde pa se tudi kakšna 3.

5. Ali ste zadovoljni s svojimi ocenami?

~ Da, saj imamo lepe ocene.

6. Ali vam je všeč, da dobivate ocene?

~ Da.

7. Kakšna je bila vaša prva ocena? Pri katerem predmetu ste jo dobili?

~ Večinoma 5 ali 3, ni pa nobene 4. Pri slovenščini.

8. Kaj menite, da se bo spremenilo do devetega razreda?

~ Več ocen, težja matematika, naloge skoraj za cel dan.

9. Kakšnega uspeha boste na koncu leta?

~ V povprečju 5 in 4.

4. RAZRED

Četrtošolce smo povprašale o njihovih novih predmetih. Prvič so spoznali z izbirnimi predmeti. Ker smo izbrali manj ugoden trenutek za naš obisk, je bil naš pogovor nekoliko krajši. Pa tudi učenci se nam zdi, da v 4. razredu niso več tako zgovorni in gostobesedni kot prvošolci in drugošolci.

1. Katere nove predmete imate?

~ Družbo, naravoslovje, nemščino in angleščino.

2. Kateri od njih vam je najbolj všeč?

~ Naravoslovje in angleščina.

3. Kateri pa najmanj?

~ Družba.

4. Kateri od teh predmetov vam je najtežji?

~ Družba in angleščina.

5. Kateri pa najlažji?

~ Naravoslovje.

6. Se je bilo težko privaditi na vse nove predmete?

~ Niti ne, razen na tuje jezike.

7. Imate pri teh predmetih domačo nalogo

~ Da, včasih imamo, včasih ne, vendar j nimamo prav veliko.

8. Pri katerem predmetu imate na splošno najvišje ocene?

~ Pri angleščini, nemščini, športni vzgoji in likovni vzgoji.

9. Pri katerem pa najnižje?

~ Pri družbi in matematiki.

- učenci 4. razreda

Praznični Šmartinec

20 let je pomemben jubilej in spodobi se, da slavljenec dobi kakšno pesem ob svoji obletnici. Naša šola jih je dobila ogromno, ampak med vsemi izstopa splet 7 sonetov naše pesnice Maruše Florjančič, ki jih povezuje tudi akrostih. Kakšen že, ugotovite sami.

OSNOVNI ŠOLI OŠ ŠMARTNO V TUHINJU

Šola je vzgojno-izobraževalna ustanova,
je prostor, kjer se učiš.
Če pa kdaj zamudiš,
se ne otreseš učiteljevega lova.

Dvajset čez uro osmo,
zvonec naš zazvoni.
Učitelj ob vratih sloni,
ko torbe v razred nos'mo.

Čeprav ve, da smo slabe volje,
spraševati začne takoj.
Učiti se moraš vedno in povsod.

Če te ne izbere,
srečen si zelo.
Kamen odvali se od srca.

Matematika nam dela vedno
preglavice velike zato,
ker nekaj narobe bo šlo,
čeprav si poslušal redno.

Prešerna, Gregorčiča in Cankarja
pri slovenščini mnogokrat srečamo.
Besedni zaklad stalno večamo,
da osrečimo "poglavarja".

Analize pesmi so težke,
književnost in testi še bolj,
a se nikoli ne vdamo.

Domača branja so zanimiva,
čeprav se včasih ne strinjamo
in pride do kakšnega prepira.

Aleksander Veliki in Friderik I.
pri učitelju krasita steno.
Če pa želiš dobro oceno,
se nauči kaj o pretečeni krvi.

Angleščina in nemščina
naša tuja sta jezika.
Če pa še kaj te mika,
je pri več učiteljih aktualna tudi latinščina.

Likovna vedno je zabavna,
rišemo zelo radi,
pa tudi hiše gradimo.

Glasba je vedno zanimiva,
o popu, rocku in klasični glasbi
se veliko naučiš.

Trenutno med devetimi razredi
ozračje je napeto,
pripravlja se valetu
preden konec nas doleti.

Srednje poklicne šole
ali gimnazije smo izbrali,

Razrednik je vedno ta,
ki ob pomanjkanju domačih nalog se razjezi.
Odmor pri njemu ti grozi,
če kakšna norčija je ujeta.

Razredne ure mnogokrat
zelo poučne so,
čeprav pogosto moramo
bontone kakšne brat'.

Vedno se naučimo
in pogovarjamo
o temah z razredne ure.

Valeta aktualna
trenutno tema je zelo,
saj konec bliža se hitro.

Naloge, testi in spraševanja
še vedno nas spremljajo,
učitelji še vedno snov v brade mrmrajo,
še vedno ne marajo klepetanja.

Devet let skupaj
smo skoraj že preživeli,

Praznični Šmartinec

ob koncu marca so se v svet podali
listi: naše izpolnjene pole.

še par bi jih skupaj imeli,
a se naša skupna zgodba končala bo prav tukaj.

Zdaj čakamo
da rezultate dobimo,
ki odločajo o naši prihodnosti.

Še vedno se bomo videli,
trenutke skupaj doživljali,
a nikoli ne bo isto.

Napeto je,
ne bom lagala,
komaj že čakamo.

Od prvega razreda naprej
smo se razumeli,
a zdaj se bomo ločili.

Ob 20. obletnici

ti šola želim vse lepo,
da bi še vedno tako prijazno
polepšala dan kakšni deklici.

Devet let sem te obiskovala,
mogoče malo premalo cenila,
veliko se veselila
in te zelo resno jemala.

Prelepi so trenutki,
ki smo jih tu preživeli.
Zapomnili si te bomo.

Vse najboljše ti želim
na še veliko let
in upam da te kmalu bom vid'la spet.

Praznični Šmartinec

Pesem z akrostihom pa je napisal tudi devetošolec Tadej Lipovšek.

Šola danes rojstni dan slavi.

Odmev po Šmartnem se glasi.

Lepo se pripravlja vse

In slavje začenja se.

Zabava vesela pripravlja se.

A kaj ko devetčki poslavljamo se.

Dvajset let šola slavi

Veselja, zdravja, smeha polni dni.

A otrok polne klopi.

Junij mesec je slovesa.

Se veselijo še nebesa.

Ena, dve, tri

Takrat šola in učenci nimamo več skrbi.

Praznični Šmartinec

Uredniški odbor je za učence pripravil natečaj, in sicer so najmlajši lahko kaj narisali, ostali pa napisali. In ne boste verjeli, kar največ učencev se je odločilo, da bo napisalo pesem. Žal se je zgodilo tako, da je kar nekaj avtorjev neznanih. Ne, besedila niso ljudskega izvora, le avtorje je najbrž njihov pesniški navdih tako presenetil, da so se kar pozabili podpisati. Tema pesmi je seveda šola, ampak videli boste, da se v šoli dogaja marsikaj – prijateljstvo, zaljubljenost, nagajivost, morda boste prebrali kaj o Ančki, ki jo imajo učenci zelo radi – le zakaj?

NE VIDIŠ ME

Pouk se spet je že začel,
zeham, se na mizo naslonim,
vem, da dan zelo bo dolg,
oh, počitka se ne branim.

Vsak odmor se hitro usedem
tam na modri kavč v kotu,
v mislih dolgih svojih bledem,
vsi učenci so že tu.

Očesi moji zaletita
se v tebe, ki si tam,
poleg mene dva sedita
zato usedeš se drugam

za

Tr Trudim se, da ne zagledam
se v tisto smer, kjer ti sediš,
tvojim vabam ne nasedam,
s sošolci vsemi se smejiš.

Si kot problem, ki ga ne rešim,
učitl'ca me pošlje dol.
Si kot nekaj kar jaz zljubim,
boljši kot je moj idol.

~ Lea Šuštar, 9.b

DEVETI RAZRED

Ah, s poukom se začne, včasih kar s preduro.
Medtem očke naše vse uprte so v uro.
Kmalu zvonec zazvoni, vsi šprintamo skozi vrata.
Sploh veliko časa ni, konča se nam debata.
Vse lahko povemo si le med odmorom glavnim.
A kaj, ko lačni smo vsi težimo vsem dežurnim.
Devet'čki smo kle glavni, saj imamo vso komando.
Sedimo vsi na sedežni, režimo se veselo.
Končno konec je pouka, vse noge topotajo.
Hitro, skloni se k omar'ci!
Upaj, da te ne speštajo.
Misliš, da že konec je?
O, kako se motiš.
Zdaj zabava se prične!
Pazi, da je ne zamudiš!
Zdaj na vrsto prideta še Ančka in igrišče
Zdaj najboljši čas je ta, za vse nas razgrajače.
Ko je konec nogometa in cukar izgubi okus,
vemo, da je prišel čas, ko treba je na avtobus.
Zdaj že v postelji bedimo in gledamo v telefone
ko napravo izklopimo se spomnimo: »o šit, naloga je!«

~ Klara Šuštar, 9.b

Praznični Šmartinec

Za uvod torej 2 pesmi devetošolk. Kar navdušujoče, kajne? Zdaj pa sledi še pesniški preizkus sedmošolca in drugošolcev. Ja, tudi oni že znajo pesniti. In o čem so premišljevali? Ne boste verjeli, o tem, kaj je vseč velikim. No, kot pravi devetošolka Patricija, pridite in pogledjte, kaj pri nas se dogaja.

ŠOLA

V šoli je zelo lepo, ker veliko sodelujemo.

Skupno delo je zanimivo, saj se vedno kaj naučimo.

Šola pomembna je, saj bi brez nje bili nihče.

~ Miha Berlec

VELIKIM SO VSEČ

Velikim so vseč nenavadne reči,
kot recimo košarkarji,
kot recimo nogometaši,
kot recimo, kot recimo...

Velikim so vseč sladke reči,
kot recimo bomboni,
kot recimo banane,
kot recimo, kot recimo...

Velikim so smešne besede vseč,
Kot recimo biolog,
Kot recimo teolog,
Kot recimo, kot recimo.

~ Ana Mali in Jernej Kadunc

VELIKIM SO VSEČ

Velikim so vseč nenavadne reči,
kot recimo športniki,
kot recimo popotnik,
kot recimo, kot recimo...

Velikim so vseč sladke reči,
kot recimo potica,
kot recimo sladica,
kot recimo, kot recimo...

Velikim so smešne besede vseč,
Kot recimo pišuka,
Kot recimo pismo,
Kot recimo, kot recimo.

~ Lana Erzar in Mark Kanižar, 2.r

Praznični Šmartinec

VELIKIM SO VŠEČ

Velikim so vseč nenavadne reči,
kot recimo tenisač,
kot recimo nogometaši,
kot recimo, kot recimo...

Velikim so vseč sladke reči,
kot recimo sladoled,

kot recimo kornet,
kot recimo, kot recimo...

Velikim so smešne besede vseč,
Kot recimo otorinolaringolog,
Kot recimo arhitekt,
Kot recimo, kot recimo...

~ Žiga Korošec in Julija Lomovšek

NAŠA ŠOLA

Stavba 20 let že tu stoji.
Katera le, se sprašujemo vsi.
Pravijo ji hram učenosti,
v njej pa otroci polni modrosti.

To osnovna šola Šmartno je,
ki tam že 20 let razprostira se.
Učenci se v njej pridno učijo,
a včasih tudi kakšen cvek dobijo.

1.september vedno pomemben je,
saj učenci v šolo vračajo se.
A zanje bolj vesel 24. junij je,
ker možgani na off odklopijo se.

Ker pa nismo učenci mi čez les,
imamo tudi pustni in božični ples.
Najstarejši zanj poskrbijo,
in naredijo pravo norijo.

Tukaj konec naše zgodbe je,
če pa zanima vas več,
pridite sem in pozanimajte se.

(Patricija Klopčič, 9. a)

Praznični Šmartinec

Kdo ne pozna Trkaja, ki je pred leti obiskal tudi našo šolo? In, ja tudi naša šestošolka Maša se je želela preizkusiti v ustvarjanju repa. Presodite, kako ji je uspelo. V čast šole pa so pisali tudi učenci.

ŠOLSKI REP

Cvek, cvek, cvek, kakšen bo ukrep?

Dve, dve, dve, bolj da se ne gre,

tri, tri, tri, zdej se pa že lažje žvi,

štir, štir, štir, oči gre na per,

pet, pet, pet, svet je lep za umret!

~ Maša Krmelj, 6. b

ŠOLA

Draga šola, dvajset let boš praznovala
in se v naše spomine zapisala.

Veliko naših lumparij
naj polni tvoje prazne dni.

OŠ Šmartno naj deli
še mnogo srečnih dni.
Vse se spet spremeni,
ko novo šolsko leto pridrvi.

Novi lumpi po hodniku drvijo
in se učiteljem smeji.
Ostani taka kot si,
saj 7.a v srcu te drži.

Timotej Baloh, 7.a

NAŠA ŠOLA

Naša šola je na vasi,
tega smo vsi veseli,
ker na svežem zraku
se lovimo.

Športni dnevi so najboljši
saj pouka nimamo in
se lahko zabavamo.

Včasih tud' poredni smo
se malo skregamo, a
kmalu spet si v roke sežemo.

Praznični Šmartinec

Šestošolka Manca je razmišljala o šolskem tednu, osmošolka Antonija pa o šolskem letu. Tako sta strnili misli.

ŠOLA

V ponedeljek komaj se zbudim,
sploh ne vem, če še živim.

V torek na avtobus prihitim,
vsa zaspana in sanjava.

Tu v sredo sredina tedna,
nič kaj boljše ni.

Končno četrtek, najraje ga imam,
saj vem, katero presenečenje me
čaka naslednji dan.

In že je tu petek zadnji dan,
Ko se ne učim in za šolo ni mi mar.

Manca Poljanšek, 6.a

ŠOLSKO LETO

Začne se tam
septembra po počitnicah,
vsi veseli v šolo bi še sli.

Prvi mesec je še kar,
drugi je že poraz,
saj učiti ne bi se še šli.

Trudiš se, delaš, se učiš,
da dobro oceno dobiš.
Trud in delo ni zaman,
saj vsak po svoje, trud vložil je.

Šolsko leto se končuje
in vsak svoje spričevalo ogleduje.

Antonija Kompan, 8.a

Praznični Šmartinec

Spodaj lahko preberete, kaj sta ob jubileju šoli napisala naša osmošolka Katja, ki je le za las zgrešila zlato Cankarjevo priznanje, in njen sošolec Marko Kotnik.

ŠOLA PRAZNUJE

Šola 20 let slavi in prav ponosno še stoji
zato smo ji učenci vsi praznovanje pripravili.
Ker pa smo si vsi različni,
vsak drugačen ima talent,
in ker so prav vsi odlični,
smo vse vključili v obed.
Nasmejani vas igralci bodo s smehom obdarili
in energični plesalci na plesišče vas zvalili.
Vendar to še ni prav vse,
tam bo tudi pesem, petje,
ki bo srečo v svet pognala in nihče ne bo več jezen.
Če pa vas zanima več, pridite nam kaj izreč.
In zato vas zdaj z veseljem,
v Šmartno, 20. maja vabim.

~ Katja Urankar, 8.b

OŠ ŠMARTNO V TUHINJU

Dobra šola veliko nam pomeni
čeprav tega se ne zavedamo še
to razumemo ko konec teh dni je
teh dni ko se nam šolo ne zameni.

Naše šolanje proti koncu kreni
naj bo tistim ki bodo prišli gorje
če za šolo kot do zdaj ne poskrbe
ampak to niso veliki bremeni.

Ker za to ravnateljica poskrbi
zato ta pesem šoli se bo brala
ker je šola dvajset let dočakala.

Zato ne delam velikih si skrbi
ker vem da šola še dolgo bo stala
mene v dobrega človeka skovala.

~ Marko Kotnik, 8.b

Praznični Šmartinec

No, in kako se bosta šole spominjali osmošolka Doroteja in neznan avtor lahko preberete v nadaljevanju.

MOJA ŠOLA

Vedno sem tja čez igrišče želela,
ko gledala sem njena okna bela,
takrat sem še v vrtcu me vso je prevzela.

Zunaj vrvenje in kričanje otrok,
nato vsa skrivnostna zavita v molk,
ko opoldne je znova vrata odprla,
iz nje pisava reka otrok se je udrla.

Zdaj tu iz nje črpam znanje,
da nekoč uresničim svoje sanje.
S sošolci se smejem in z njimi »trpim«,
za življenje se šolam in učim.

Ko odšla bom od tod novim znanjem naproti,
Trdno bom stopala po svoji poti,
Znanje, moč in pogum sem pri tebi dobila,
Vedno jih v srcu bom svojem nosila.

~ Doroteja Gorjan

PESEM O ŠOLI

Začetki so sladki spomini
obdobja veselja, sreče in smeha
dogodki, v katerih živimo,
pravi prijatelji smeha

Že 20 let šola je stara,
a otrokom vse to je le šala,
ta šola je vse preživela,
jokala pa tudi molčala.

Otrokom poduk je le Ančka,
ta angel nasproti šole stoji,
trgovina pa polna je znanja,
ki v težkih trenutkih vedri.

Sedaj pa nasvet za vse ostale,
Za vse, ki ste v morju zabave,
Ne bodite več prazne glave,
Napolnite misli zdrave.

A vseh dogodivščin ni konec,

Vsak dan znova mahajo nam,
a mi, ki smo skoraj že konec,
Dvajset let naj voščimo vam.

Praznični Šmartinec

Nuša razmišlja, ali radi hodimo v šolo v Šmartnem, Katja Poljanšek pa se ozira po prehojeni šolski poti.

ŠOLA

Jutro se prebuja,
vse se že budi.

Ko v Šmartno prihitimo,
nas zvonec brž zbudi.

Učilnice nas čakajo
skrbno pospravljene.

Učitelji naj pridejo,
Pouk se naj začne!

Ker v šolo našo v Šmartnem
vsi radi hodimo,
učitelji, učenci
20 let praznujemo.
Nuša Mali, 9.a

ŠOLSKA POT

V prvi razred smo
vstopili in si rumene
rutke okoli vratu ovili

Šolanje nadaljevali smo
vsi in kar kmalu v
peti razred smo prišli

Zdaj že devetošolci
smo in kmalu nas
ne bo več tu.

Vendar na obisk
bomo prišli, da dolgčas
po nas se izgubi.

Preteklo je že dvajset let
ko prvič v našo šolo so
vstopili, letos pa od nje
se bomo mi poslovili.

Katja Poljanšek, 9.b

ŠOLA

V tebi šola se učimo
in veliko stvari naredimo.

Ti dajem obljube
da pridni bomo vsi.

Tudi ti šola boš vesela
saj 20. rojstni dan boš
imela. Zato ti želim
veliko srečnih dni.

Pa še to ti sporočim:
Da ko te zapustim
Te nikoli ne pozabim.

ŠOLA

Šola je obvezna, to ni hec
A včasih jo vzamemo za hec,
Vi sploh ne veste kako
V šoli nas morijo
In nam težijo ves čas

Dobro plat šole še poglejmo,
To je da se veliko naučimo,
A več slabih je
Stvari, kot dobrih, a
Šola vse eno zanimivaje
A rajši, doma bi bil.

Šola zdaj jih 20 ima
In to pomeni da samo
Še eno leto tu stojimo,
Nato pa kar u srednjo
Šolo in tam uživamo.

~ Lenart Lanišek

Ja, šola je za mnoge drugi dom, kar je ugotovila tudi devetošolka Klara, sedmošolka Brina pa prav tako ve, da se bo vedno spominjala šole tudi, ko bo zaključila osnovno šolo.

OŠ ŠMARTNO V TUHINJU

Zgodaj zjutraj se v šolo odpravim,
kjer se na pouk pripravim.
Ne mine prav veliko časa,
ko se že v drugem razredu pojavim.

Tu imamo vseh vrst proslave,
od velike pa vse tja do male.

Šolo težko je opisati,
saj dvajset let je že z nami.

Ko odšla bom iz te šole,
nikoli ne bom pozabila,
kje sem se vsega naučila.

~ Brina Berlec Bračun

ŠOLA

Šola bila si mi drugi dom,
včasih veselje, včasih kot grom.
Dala mnogo si znanja mi,
s tem nakopala veliko si tudi mi skrbi.
Sošolke, sošolci in prijatelji, pa smo kar
dobri prijatelji.

Ko šola znanje zahteva, mora priti na plan,
meni pa razsuje se ta dan.

Berem, učim in trudim se,
kolikor v moji moči je,
da dobro oceno dobim in še ostale
domače razveselim.

~ Klara Kadunc, 9.a

Praznični Šmartinec

Ivana Pika se sprašuje je postavila pesniško vprašanje, ali je boljše učenje al zabava. Hm, le kaj je bolje? Devetošolec ali devetošolka, ki razmišlja o svoji šolski poti pa se žal ni podpisal, ampak pesem je vseeno vredno prebrati.

ŠOLI

Sred doline si posejana,
vedno s soncem obsijana.
Je boljše učenje al zabava?
Odločitev nikdar ni taprava.

Ha dva o in ceo dva,
slovenščina pa bla bla bla.
Športna vzgoja je norost,
fizka masa krat hitrost.

Pet in sedem je devet
cvek na koncu je že spet.

Do re mi fa so la la,
zborček naš pa tralala.

Zvezek bil je čisto lep,
zdaj že počekkan je spet.
Šola 20 let imaš.
Kaj lahko še meni daš?

Sem dolgo se učila se, smejala,
Slovo bom tebi zdaj podala.
Neznana pot je še pred mano,
A srce moje je tebi vdano. Ivana P. Schleg

ŠOLSKA POT

Prvega septembra prvič smo šolski prag prestopili,
in se kot neznanci med šolske klopi naselili.

Drug drugega nismo poznali,
zato nismo kaj dosti klepetali.

Šolska pot se je nadaljevala,
in nam veliko možnosti za spoznavanje dejala.

Ko prilezli smo do petega razreda,
spet med nas je stopila neka zmeda.

V Šmartnem nove sošolce smo dobili,
in s tem veliko novih prijateljstev smo zgradili.

Šola včasih ni bila tako lahka,
zaradi vseh prepиров, ki jih nismo rešili zlahka.

Zdaj, ko v devetem razredu smo razredu
se je nemir med nami že 'polegu.

Drug drugega že z dobra poznamo,
zato večjih prepиров ne znamo.

Naša osnovnošolska pot se kmalu bo končala,
ampak nič zato saj to ni takšna drama.

Občasno jo bomo obiskali,
saj nismo taki, da se nikoli ne bi prikazali

Pogrešali našo bomo šolo,
saj v njej veliko spominov bo ostalo.

Naj še dolgo deluje in mlajše generacije uči,
saj boljše kot te, na svetu ni!

PESEM O ŠOLI

Naša šola v prelepi dolini leži,
kjer mimo Nevljica beži.
Tu prijateljstvo se veča,
ki cveti kot roža drhteča.

Ko zvonci zazvonijo,
na ves glas kričimo
in se v drug razred zapodimo,
kjer se pridno učimo.

Učiteljice hvalijo nas samo,
če naloga narejena bo.
Veliko veselja in moči
nam delijo vse dni.

Z učitelji se spoznamo,
drug drugemu znanje si podamo.
Včasih pride do nepotrebnih besed,
a imeti moramo nekakšen red.

Naša šola letos praznuje 20 let
in sploh ni besed,
ki opisale bi ta prelepi svet,
kako lepo na naši šoli je živeti'.

Šola nam vedno bo pustila pečat,
le ohraniti ga bo treba znat'.
Zato spoštujmo jo le,
saj šola Šmartno zakon je.

Tinkara Bajde, 6. a

ŠOLA PRAZNUJE

Šola praznuje že 20 okroglih let,
vsi se tega veselimo
in čestitati ji želimo,
skupaj se bomo zbrali ter ji nekaj zaigrali.

Priprave so že v polnem teku,
vsi hitijo in se učijo,
pesmi, plese in besede,
bodo telovadnico že kmalu grele.

A 20 let ni kar malo,
veliko generacij je že to šolo prestalo,
vsi smo se kaj novega naučili
in veliko naloge smo naredili.

Čez nekaj let pa bo šola spet praznovala
in pravi hit Tuhinjske doline postala,
takrat bo že starejša,
a še vedno naša dobra šola.

Klara R., 8. a

ŠOLSKE POTREBŠČINE

Naši drugošolci so razmišljali o svojih šolskih potrebščinah. Le kako se počutijo njihovi svinčniki, zvezki in nalivniki?

Jaz sem Leonov svinčnik. Leon me vedno ošili. Ko piše z mano, me pogosto preveč stisne. Če me ne ošili, sem jezen. Leon rad piše z mano.

Leon Drolec, 2. r

Jaz sem Markov svinčnik. Zelo mi da me meče po tleh. Všeč mi tudi mi je tudi všeč, da me pospravi v tudi všeč, da malo piše z mano.

Mark Kanižar, 2. r

je všeč, da lepo dela z mano. Ni mi pa všeč, ni, da tako pritiska z mano, da me boli. Kdaj peresnico, da se odpočijeva. Včasih mi je

Jaz sem Julijin nalivnik. Zelo mi je všeč, ko mano. Včasih ne pišem, zato mi zamenja lepo pišem. Zelo sem vesel.

Julija Lomovšek, 2.r

Julija piše z bombico. Zelo

Jaz sem Jernejev svinčnik. Vsak dan me žgečka. Jernej me vedno ošili. Vsak dan svinčnik. Jernej Kadunc, 2. R

Jernej uporablja. Ko piše z mano, me vadi z mano pisanje. Sem njegov najboljši

Praznični Šmartinec

Jaz sem Ažbetov svinčnik. Redno me šili. Zelo vesel sem, ko piše z menoj. Ko me je preveč prijel, bi me kmalu zadušil. Zelo vesel sem, ko ga učiteljica Lučka pohvali. Všeč mi je, ko Ažbe tako lepo piše z mano.

Ažbe Ahčin, 2. r

Jaz sem Vidov svinčnik. Rad sem v peresnici. Tam imam veliko prijateljev. Zelo sem vesel, ko z mano piše v zvezek. Zelo skrbi zame. Vesel se m, ker sem njegov.

Vid Boštaj, 2. R

Jaz sem Karinin svinčnik. Ni mi všeč, ker Karin tako pritiska, ker me skoraj zaduši. Ko pišem, mi je prijetno in ko Lučka pohvali Karin, se počutim prijetno. To sem jaz Karinin svinčnik ...

Karin Burja, 2. r

Živjo, jaz sem Gajin zvezek. Gaja zame zvezek, ki ima pomožne črte. Všeč mi svinčnikom. Zelo sem lep. Všeč mi je napiše pohvalo za Gajo.

Gaja Žnidar, 2. r

zelo dobro skrbi. Jaz sem je, ker Gaja nikoli ne piše vame s tudi, kadar učiteljica Lučka vame

Jaz sem Nelin zvezek. Velikokrat me zapre, me kdaj zaboli. Zelo sem velik. njen zvezek. Sem prijazen do drugih. zvezek.

Neli Zavasnik 2. r

vrže na polico. Ko me Zelo sem vesel, da sem Vesel sem, da sem Nelin

Jaz sem Tjašin zvezek. Velikokrat Nalivno pero me zelo žgečka. Zelo Če Lučka Tjaši napiše pohvalo, sem Tjaša Cevec, 2. r

piše vame z nalivnim peresom. sem vesel, ko Tjaša piše vame. tudi jaz zelo vesel.

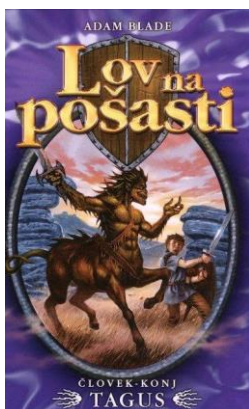
Jaz sem Davidov svinčnik. David me vsak dan dobro računanje tako dobro. frajer.

David Vrankar, 2. R

David vsak dan piše z menoj. ošili. Vesel sem, da gre Davidu Takrat sem zelo hiter. Sem pravi

Jaz sem Žigova knjiga. On bere bere. Ko je izvedel za mene, je bil Tudi on me želi prebrati. Veselim Žiga Korošec

moj naslov: Lov na pošasti. Rad me zraven tudi Vid. Všeč sem tudi Vidu. se vsakega dobrega bralca.

Jaz sem Domnov zvezek. Domen posebej imam rad Lučkino pisavo. Ima pisavo, ki piše zelo lepo. Včasih tudi drugi občudujejo zelo ponosen, da sem Domnov zvezek. Domen Mali

vedno piše lepo. Ampak Domen vame piše zelo njegove črke. Takrat sem zvezek.

Jaz sem Anin zvezek. Najbolj mi je všeč, ko se potruji in naredi lepo. Veliko piše. V šoli ji gre zelo dobro, da dobiva dobre ocene in da sem prav jaz njen zvezek. Ana Mali

Jaz sem Katarinin zvezek. Vame piše. Še bolj všeč mi je, ko Katarina me ima vame piše z nalivnikom. Ko Katarina Hočevnar

Všeč mi je, ko Katarina je, ko učiteljica napiše: rada. Všeč mi je, ko piše vame, me žgečka.

Praznični Šmartinec

Nekaj učencev pa se je vendarle odločilo svoje misli izraziti v proznem besedilu. No, nekatera besedila izražajo globoka čustva, nekatera so duhovita, nekateri so zapisali svoje spomine.

Šola

OŠ Šmartno v Tuhinju stoji že 20 let. V tem času je na tej šoli šlo mimo že kar nekaj generacij. Osnovna šola nam je in nam še bo pomagala pri osnovni izobrazbi. Seveda pa je nikoli ne bomo pozabili, saj so tu minila naša najlepša leta. V šoli je super, saj se med odmori lahko družimo in klepetamo s svojimi prijatelji. Med odmori pa ne smemo teči po hodniku, saj se lahko poškodujemo. Med poukom mora v razredu zavladati tišina, da lahko učenci poslušajo učiteljevo razlago. Da snovi, ki smo se jo naučili, ne pozabimo takoj, nam učitelji dajejo domače naloge, saj z njimi utrjujemo znanje. Seveda pa so pri šolanju tudi slabe stvari, ki jih učenci ne maramo. Med temi slabimi stvarmi so tudi domače naloge. Vendar s slabimi stvarmi ne mislim domačih nalog, ampak teste in spraševanja. Vsi smo se bolje počutili v nižjih razredih in s tem mislim 1. in 2. razred, saj se nam ni bilo treba veliko učiti. Vsi pa se najbolj veselimo POČITNIC! Seveda pa šola naredi svoje, saj nam prinese veliko znanja.

Mateja Žibert, 8. b

OŠ ŠMARTNO V TUHINJU

Biti na osnovni šoli Šmartno v Tuhinju je res nekaj posebnega. Veliko se naučimo, predvsem pa zabavamo. Imamo zelo dobre učitelje, ki so vedno v pripravljenosti s svojimi šalami in nasveti. Mislim, da se vsi zavedamo, da je biti na tej šoli nekaj res zabavnega, saj imamo radi izvenšolske dejavnosti, kot so " Ančka, igrišče " in še mnogi drugi. Pouk se nam po modusu, kot pravi Tina Balantič, konča 6. uro in nato prične igrišče. Tam se vsi zelo zabavamo, ko igramo nogomet, se pogovarjamo in včasih tudi ko samo stojimo. Druga pomembna dejavnost pa je "Hoja k sosеду (Ančki)", saj velikokrat poteši naše lačne trebuhe in željo po zabavi. Po šoli se velikokrat tudi dobimo ali pogovarjamo, prek različnih omrežjih, s prijatelji in sošolci. Ker pa se zavedamo, da je to naše zadnje leto na šoli, poskušamo čim več uživati in s tem velikokrat tudi nehote kaj ušpičimo.

OŠ ŠMARTNO

Na tej šoli sem šele dve leti, vendar se še danes spomnim kakšno leto dogodivščin ja za mano. Doživela sem veliko zabave, pustolovščin, zelo zabavnih prireditev, pa tudi kakšno razočaranje. Vendar vem, da se bom te šole spominjala tako po slabih kot po lepih stvareh. Spominjala pa se bom učiteljev, ki so nas vedno učili po najboljših močeh. Pa seveda ravnateljico, ki se potrudi, da bi bila naša šola čim bolj uspešna. Ta šola mi daje navdih, kaj bi študirala. In verjamem, da se mi bo na tej šoli zgodilo še veliko lepih in zanimivih stvari.

Iza Tomc 6.a

V ŠOLI

V šoli je zelo lepo. Vem, da kakšni učenci trdijo, da že zelo veliko znajo, toda mogoče res veliko vedo, ampak se morajo še veliko naučiti. To pravijo učitelji, ampak učenci trdijo drugače. Mislijo, da že vse znajo.

Domen Mali

OSNOVNA ŠOLA ŠMARTNO V TUHINJU

Sredi Tuhinjske doline ob cesti stoji velika bela hiša z rdečo streho. V to hišo vstopijo samo pridni otroci, ki se radi učijo. To je naša osnovna šola Šmartno v Tuhinju. Tudi jaz že drugo leto obiskujem to šolo. Učiteljica Lučka nas je že veliko naučila. Znamo brati, pisati in računati do sto. Zapeti znamo veliko pesmic in smo pravi likovni umetniki. Najbolj uživamo v gozdu in na športnih dnevih. Meni je najbolj všeč športna. Sedaj smo tudi pravi vrtnarji. Drugošolci imamo svoj vrt. Rada hodim v šolo, ker se vedno kaj novega naučim.

Karin Burja 2. razred

V ŠOLI

V šoli mi je všeč. Všeč mi je, ko se kaj novega naučimo. Lepo mi je, ko gremo plavat. Odlično mi je, ko se peljemo z avtobusom. Pri likovni ko ustvarjamo. Odlično se imam. Ko mi gre v šoli odlično. Tudi na prireditvi mi je všeč ker nastopam.

Lana Erzar

ŠOLA

Šola nam podarja nekaj in nekje, kjer stoje moj zaklad, moje srce, duša, življenje. Kje pa je ta neka stvar? ZNANJE. Znanje je vse! Lahko ga imaš ali nimaš. Ampak človek brez znanja ter šolanja je res lahko nesrečen, saj srečen si le, ko ga imaš, znanje, ljubezen... zato hvala šoli, ker se lahko učim veliko stvari, kjer lahko dobil prijatelje in VSE! Kaj bi mi brez šole, ali šola brez nas?

NAŠ RAZRED

V 9. b razredu je vse v redu, smo zabavni, preprosti in zanimivi. Imamo se lepo, ker drug drugemu pomagamo. Velikokrat pa se tudi skregamo, a se hitro pobotamo. Včasih motimo v razredu, se ne naučimo dobro, zato smo pridni in poredni, kar se lahko vidi tudi v ocenah. Kadar domače naloge pri matematiki ni, sporočilo hitro domov prihiti. Ko zvonci zazvonijo, se na hodnik zapodimo, se dobivamo na kavčih, kjer se pogovarjamo prepisujemo, smejimo ... A ko zvonec spet zazvoni, konec naše je zabave ... počasi vračamo se v razrede, kjer se poskušamo učiti in sodelovati, kar se le da. Ko znova zvonec zazvoni, hitro na igrišče odhitimo, kjer fantje nogomet igrajo, punce pa klepetajo in se smejijo. 9. b vsak pozna, to naš razred je in naj vam v dobrem spominu ostanemo, saj to zadnje naše leto je.

Nina B., 9. b

Natalia Žavbi Sheika

NAJBOLJŠA ŠOLA

Obiskujem 3. razred OŠ Šmartno v Tuhinju. Šola je velika in lepa, letos pa praznuje 20. rojstni dan. Obiskovala sta jo tudi moja starejša brat in sestra. Večkrat mi pripovedujeta razne dogodivščine o njunih sošolcih in učiteljih. V šolo hodim zelo rada, saj se dobro razumem s sošolci. Ponosna sem, da smo v 3. razredu dobili garderobne omarice s ključem. V šoli smo se že veliko naučili. Moja najljubša predmeta sta športna vzgoja in slovenščina. Še najbolj pa nam je všeč naša učiteljica. Všeč so mi učitelji, ki so strogi, vendar se znajo tudi pošaliti. Veseli smo, kadar nas obišče kakšen gost. Letos nas je obiskal Ribič Pepe. Z njim smo se dogovorili, da bomo skupaj posneli eno od njegovih oddaj. Zelo sem vesela, da lahko hodim v tako dobro šolo.

Loti Baloh, 3. razred

ŠOLA!?

Šola!? Kaj je šola? Kaj mi pomeni šola!? Hm, o tem bi se dalo še veliko govoriti in razpravljati... Če pogledam v SSKJ, šola pomeni vzgojno-izobraževalna ustanova, ki omogoča učencem organizirano, sistematično pridobivanje znanja, spretnosti ... Oz. na kratko povedano stavba, ki nam da znanje in nauk za vse življenje. Večina bi rekla, da tam stoji samo zato, da nas muči in se moramo učiti, toda to ni res. Meni šola pomeni vse kaj drugega kot samo muko in vem, da nisem edina, ki tako misli.

Ta »gospa« nam poda prve korake v svet odraščanja in samostojnosti, v svet znanja in branja, pisanja ... No, pa naj začnem lepo na začetku. Moja šolska pot se je začela v POŠ Zg. Tuhinj. Teh prvih let, veselja, igranja in sreče ne bom nikoli pozabila. Ravno tako ne bom nikoli pozabila svojih sošolcev in učiteljic. Včasih smo bili pridni, drugič pa malo manj – npr. kot vse ostale otroke so tudi nas navdušile Winxice, pravzaprav smo bili nanje tako »nori«, da smo zadaj - v

igralnem kotičku – vse razmetali in smo za kazen morali sedeti in vse tudi pospraviti. Šolanje sem nadaljevala na matični šoli. Tam smo se razdelili v dva razreda in s tem smo spoznali nove prijatelje in nove sošolce. Na začetku je bila stroga meja med a in b. Pa ne samo med a in b. Velika meja je nastala tudi med fanti in dekleti. Če sedaj pomislim na to, se mi zdi, da smo izgledali kot vojaki na bojni nogi. Drugače pa smo bili zelo neumni. Toda kaj, ko smo to dojeli šele sedaj, saj smo postali res nerazdružljivi prijatelji in sedaj sodelujemo kot res en odličen tim. In šele zdaj se zavedamo, da pet let mine, kot da bi mignil s prstom in če samo pomislim na to, da bo kmalu vsega konec in bo šel vsak v svojo pot, dobim kar solzne oči.

Na svoji šolski poti sem doživela marsikaj pa ne samo jaz, ampak vsi. Pojavila so se prijateljstva in sovraštva, zaupanja in zamere ... Doživeli smo to in eno ljubezen in z roko v roki z njo je prišlo tudi ljubosumje. Na poti smo izgubili tudi dva sošolca, ki sta se preselila in enega, ki je odšel za vedno. Torej, če malo skrajšam, prišle so takšne in drugačne ovire in zapreke, ki smo jih skupaj z roko v roki premagali.

Za konec naj še povem, da teh devet let ne bom nikoli pozabila. Naučila sem se veliko pomembnega in pametnega, kar bom močno potrebovala v nadaljnjem življenju. Vem pa tudi, da to ne velja samo zame ampak tudi za druge moje sošolce, ki skupaj z mano zaključujejo osnovno šolo in odhajajo novim dogodivščinam naproti, ki se bodo začele v srednji šoli. Za konec naj rečem še nekaj, kar sem že uporabila v enem od letošnjih spisov in zanj dobila zelo dobro oceno, ko pa sem že ravno pri ocenah, če ne bi bilo šole, ne bi nikoli izvedeli v čem v življenju najbolj uživamo in zraven dosegamo še dobre rezultate. Zame je to seveda šport, ki skupaj z mano stopa po moji življenjski poti. Pa naj končam tisto, kar sem začela preden sem prekinila samo sebe, vem ja, malo se čudno sliši, da prekineš samega sebe, no kakorkoli že, v življenju ne smete samo obstajati, življenje morate živeti.

Torej smo s tem mi svoje potovanje v OŠ Šmartno v Tuhinju končali in odhajamo v SŠ. Zdaj ste pa na vrsti vi, da pustite tak pečat kot ga je/bo uspelo nam, SREČNO!

Nika Sušnik, 9. a

20-LETNICA OŠ ŠMARTNO V TUHINJU

Moje ime je Laura, stara sem 14 let in sem ena izmed devetošolcev. V šolo OŠ Šmartno v Tuhinju sem stopila, ko sem bila stara 10 let, saj sem prej obiskovala POŠ Zg. Tuhinj. Prvi dan me je bilo strah, saj nisem skoraj nikogar v razredu poznala, vendar sem kmalu ugotovila, da so vsi zelo prijazni in dobrosrčni. Z vsemi tistimi sošolci in sošolkami se sedaj odlično razumem in z njimi delim nepozabne skupne spomine. Danes vam bom pripovedovala o naši šoli in vseh dogodkih, preživelih v njej.

Vsi se zagotovo strinjamo, da so najlepši »del« šole počitnice. Vendar si moramo tudi priznati, da je prav tako lepo priti nazaj v šolo. Ne zaradi pouka in ocen, temveč zaradi prijateljev, sošolcev in sošolk, saj je včasih tudi doma dolgočasno. Prepričana sem, da se z najstniki, ki jim sedaj pravim sošolci in sošolke, ne bi tako dobro razumela, če ne bi hodila v šolo. Morda jih tudi poznala ne bi, saj nekateri ne živijo blizu mene. Zato sem zelo hvaležna, da sem 5 dni v tednu lahko z njimi in izkoristi mlada leta v zabavi in zanimivih pogovorih. Vsi vemo, da so vsa ocenjevanja in učenje do poznih ur skrajno nadležna, vendar brez učenja ne bi bilo kaj prida od nas. Včasih se ne zavedamo, da nam bodo vsi predmeti prinesli nekaj dobrega, četudi le včasih v življenju. odkar sem devetošolka, mi je šola bolj všeč, saj je snov po mojem mnenju lažja. Ker smo najstarejši na šoli, imamo tudi nekaj privilegijev, kot so obiskovanje igrišča po pouku, sedenje na kavčih in organizacija raznih plesov. To šolsko leto je minilo zelo hitro, predvsem zato, ker se letos s sošolci in sošolkami najbolje razumemo in se dan za dnem bolj povezujemo. Vse bom pogrešala.

Kmalu bom morala v srednjo šolo in mislim, da bom našo šolo pogrešala, saj menim, da je v primerjavi z ostalimi šolami zelo lepo ohranjena in lepa, poleg tega pa so učitelji razumevajoči in radi pomagajo. Premalo se zavedamo tega. Zato bi ob tej priložnosti OŠ Šmartno v Tuhinju zaželela še nadaljnjih 20 let in veliko uspehov ter priznanj.

Laura Voljkar, 9. a

ŠOLA

V tem spisu se bom usmerila v urejenost šole kot zgradbe in njene okolice. Opisala bom stvari z moje perspektive in jih pojasnila.

Ko vstopiš v šolo takoj opaziš okrašena okna, police ter mize. Vidiš, da otroci na šoli lepo sodelujejo ter delajo, saj je na stenah polno priznanj, diplom in pokalov. Ko vstopiš v učilnico je ta zelo urejena. Pobrisana tabla, lepo razvrščene mize in stoli. Šola je od znotraj zelo lepo pobarvana in urejena. Nikjer se ne krušijo stene pa tudi stoli, mize in omarice so zelo lepe. Pola ni lepa le od znotraj. Postajališče za avtobus, igrišče za otroke, igrišče za nogomet in košarko in celo majhen vrtiček; vsi so skrbno ohranjeni.

Menim, da bi z lahkoto lahko rekli, da je OŠ Šmartno najlepša šola v Kamniški občini morda celo dlje. Kljub njenim dvajsetim letom, šola ostaja mladenka med šolami in se lahko kosa s katerokoli drugo. No, pa saj veste, kaj pravijo za Tuhinjske.

Upam, da bodo mlajše generacije skrbele za šolo prav tako dobro kot smo mi in da bo lahko naša mladenka služila še mnogo let.

Patricia Krmelj, 9. a

Le kdo lahko natančneje pove, kako je potekalo šolanje na šoli, kot učenci, ki so šolanje že zaključili. Ki na šolo gledajo z neke distance in so že zrelejši in modrejši.

Intervju z Domnom Poljanškom

Kako ste se imeli na tej šoli? Zakaj?

Imel sem se kar dobro. Imel sem veliko prijateljev, z učitelji smo se velikokrat malo pohecali, vendar smo potem pridno delali in sledili pouku.

Ali ste s sošolci sodelovali pri pouku, ali ste kdaj kaj ušpičili? Če ste kaj ušpičili kaj je to bilo?

Kakršen je bil naš dan, večinoma smo poslušali, tudi klepetali nismo malo. Kdaj pa kdaj, smo pa z zvezka trgali male koščke papirja in ga zmečkali v žogico, potem smo ga pa vrgli, ali pa smo razdrli svinčnik in dobili prazen tulec in čez ta tulec ustrelili papirček. Učitelji so nas tudi kdaj videli in nas povedali razredniku Samu. Naslednji dan smo dobili kakšno kazeno.

Bi kaj na šoli spremenil? Če bi kaj?

Ja, spremenil bi, da učitelji ne bi toliko popuščali, da bi dali takšno oceno, kot si jo zaslužimo, in da bi bili vprašani, če imamo napovedan datum. Saj ko si v srednji šoli, tega ni in če si navajen, da si se izognil spraševanju ali za spodbudo dobil dobro oceno, boš v srednji šoli dobil slabšo oceno, saj je snov težja, ...

Kateri/a je bil/a tvoj/a najljubši/ učitelj/ica? Zakaj?

Moj najljubši učitelj je bil Borut Škrjanc. Ker ni popuščal, dal je realno oceno in ker je bil dovolj strog, da pri njem nismo upali delati kozlarij, vendar smo poslušali in veliko odnesli od pouka.

Si se od šole težko poslovil? Zakaj?

U: po eni strani Ja, po drugi pa ne. Ne, zato ker sem se veselil srednje šole, novih prijateljev, izkušnje in dogodivščine. Ja, pa zato, ker nebom več videl vseh sošolcev in meni najboljših

učiteljev. Najbolj pa bom pogrešal "derby-je" , ki smo jih igrali skoraj vsak dan. Se pa še velikokrat dobimo s starimi sošolci kje na igrišču ali kjer koli drugod in se skupaj zabavamo.

Kaj ste najraje počeli s sošolci?

Kot sem že rekel, zelo radi oz. najrajši smo na preduri ali po pouku igrali "derby-je" če smo le imeli čas in nismo imeli drugih obveznosti. Radi smo tudi obiskali sosedo "Ančko" in kupili kaj "za posladkati", saj po športni aktivnosti se zmeraj prileže kaj sladkega.

Ali si se družil z vsemi sošolci ali zmeraj enimi in istimi?

Večinoma z enimi in istimi, ker so imeli dobre "fore" in smo se res dobro razumeli, ker z tistimi , s katerimi se nisem družil, so bili pa kar nekaj pametni in so zafrkavali in imeli res bedne "fore"!

Ambrož Poljanšek 8.a.

INTERVJU O OŠ ŠMARTNO V TUHINJU Z ZALO LEVEC

Intervju sem naredila z nekdanjo učenko naše šole, ki jo je obiskovala v letih od 2011 do 2015.

Kakšne spomine imaš na osnovno šolo?

Zelo lepe, sploh so mi v lepem spominu ostali tisti dnevi, ko smo ob lepem vremenu bili na igrišču v devetem razredu.

Katero šolo si raje obiskovala: PŠ Zg. Tuhinj ali OŠ Šmartno v Tuhinju in zakaj?

OŠ Šmartno. Bolj mi je bilo všeč, ker smo imeli tudi računalnico in jedilnico. Tudi telovadnica in šola na sploh sta bili večji, prav tako pa sem se bolje razumela s sošolci na OŠ Šmartno, kot pa v PŠ Zg. Tuhinj.

Si med obiskovanjem šole kdaj zašla v težave in če si, v kakšne?

Na zadnji šolski dan je bilo zelo lepo vreme in tisti dan smo bili zelo živahni, zato smo se začeli polivati z vodo. Razredničarka nas je videla in s tem ni bila preveč zadovoljna, zato je poklicala naše starše. Vse se je na koncu izšlo dobro, saj nismo dobili kazni.

Kateri predmet ti je bil najljubši in zakaj?

Prav gotovo športna vzgoja, saj sem se takrat sprostila in razvedrila ter tako pozabila na stres.

Sedaj ko obiskuješ srednjo šolo, mi povej, kje ti je bolje - na srednji šoli ali na osnovni šoli?

Mislim, da mi je bolje na srednji šoli, saj imamo daljše odmore, velikokrat nam odpadejo ure,... Sedaj sem tudi našla prave prijatelje s katerimi se res ujamem.

Kakšne spremembe bi uvedla na naši šoli?

Bilo bi dobro, če bi vam pustili hoditi v Ančko ter če bi vsem učencem od šestega razreda dalje pustili uporabljati igrišče, ne samo devetim razredom.

Neža Levec, 8.a

INTERVJU MOJA ŠOLA (pogovor z Emilom Hribnikom)

Kdaj si začel hoditi na Osnovno šolo Šmartno v Tuhinju?

Takoj po štiriletnem šolanju v podružnični šoli Zgornji Tuhinj sem moral v OŠ Šmartno. To je bilo leta 2001. Otroci smo morali iz Golic na črpalko, kjer je bila avtobusna postaja.

Kako je bilo prvič na poti do šole?

Ko sem šel prvič, me je malce skrbelo, da bom morda zamudil avtobus. Prepešal sem 2 km. Ko sem prispel, sem čakal 10 minut. Potem je pripeljal avtobus. Pot do Šmartna mi ni neznanka in tudi na avtobusu sem hitro našel prijatelje, ne kot današnja mladina, vsak sedi na svojem sedežu in nemo gleda skozi okno. Ko smo prispeli v Šmartno, sem našel stare prijatelje iz Tuhinja.

Kako pa se ti je zdel prehod v devetletno šolo?

Kaj naj rečem? Nisem ravno ljubitelj šole. Včasih zateženi učitelji, dobri prijatelji. Večkrat smo se skregali z b-jevci, pa smo se hitro pobotali. Ocene so bile dokaj dobre, predvsem petke in štirice.

Kateri je bil tvoj najljubši predmet in zakaj?

Najljubši predmet mi je bila zgodovina. Vedno me je zanimalo, kako so ljudje živeli nekoč. Rade volje sem sledil pri zgodovini in včasih poslušal tudi pridiganje učiteljice.

Si kdaj kaj ušpičil?

Ne bom tajil. Smo velikokrat kaj naredili, a jaz sem bil malokrat na radarju učiteljev. Najhuje je bilo, ko sem pri gospodinjstvu rože zalil s cetom in takrat me je tudi učiteljica dobila in kaznovala.

Kako danes čutiš glede šole?

Čeprav sem s šolo končal, jo pogrešam. V njej sem se veliko naučil ta svoje življenje, imel veliko prijateljev in dogodivščin. Vesel in ponosen sem, da sem hodil na OŠ Šmartno v Tuhinju.

Domen Hribnik

INTERVJU Z NEKDANJIM UČENCEM NEJCEM PIRŠEM

Letos maja bo minilo že 20 let, odkar deluje naša šola. Ker se je na šoli skozi vsa ta leta toliko spremenilo, sem prosila enega od nekdanjih učencev, da mi odgovori na nekaj vprašanj.

Kako si se počutil na naši šoli? Kako si jo doživljal?

Na šoli sem se počutil zelo dobro. Šolo sem vedno doživljal kot prijazno tako učencem kot učiteljem. Prav tako mi je bilo zelo všeč okolje, kamor je postavljena šola: zdravo, kmečko in prijazno okolje, ki ga sedaj zelo pogrešam.

Kako ti je bil všeč odnos učiteljev do učencev?

Odnos med učitelji in učenci mi je bil všeč. Kljub temu da smo marsikdaj kaj naredili narobe in so nas učitelji kregali, mislim, da so v Šmartnem učitelji zelo v redu. Velikokrat smo se skupaj hecali, se pošalili na račun katerega od sošolcev, včasih pa so nam dali tudi kak koristen življenjski nasvet.

Kaj pa odnos s sošolci in prijatelji? Ste se razumeli? Kako pa je sedaj, ko niste več skupaj? Ste ohranili stike?

Ja, s sošolci smo se dobro razumeli. Tudi po šoli smo se dosti družili: na igrišču, zabavah ali pa ko smo se skupaj učili za kakšen test. No, včasih smo se tudi sprli, a vsaj med fanti se je vse kmalu uredilo. Dekleta pa so včasih iz muhe naredile slona, a takšna so pač dekleta. Sedaj ko smo v srednji šoli, nismo popolnoma izgubili stikov. Nekateri se družijo več, drugi manj. Z nekaterimi smo sošolci še celo v srednji šoli. Zdi pa se mi, da so največ stikov ohranile prav punce. Kljub vsem njihovim prepirom.

Omenil si, da ti je bilo v Šmartnem zelo všeč okolje. Kako se je to okolje spremenilo sedaj, ko si v srednji šoli?

Ja, okolje se je vsekakor spremenilo, čeprav tudi ta šola ni tako slaba. Vsekakor se je spremenil način pouka, obroki, prevoz v šolo in prihod domov. Na tej šoli, ki jo obiskujem sedaj, mi je zelo všeč praktični pouk.

V srednji šoli se vsekakor veliko spremeni. Kakor si že rekel, tudi obroki. Dandanes nam, ki smo še vedno na tej šoli, obroki niso najbolj všeč. Kako je bilo pri tebi?

Meni osebno je bila malica kak dan všeč, spet drugič ne. Kadar smo k malici prišli po športni, nam je teknilo čisto vse. Po kakšni dolgočasni uri pa še jesti nismo mogli. Kot večini učencev, mi je bilo najbolj všeč, ko je bila za malico pica, hot dog, evrokrem. Takrat smo vedno pojedli vse in še več. Če pa je bila za malico kakšna zdrava prehrana – razni namazi, zelenjava pa nam ni najbolj teknilo.

Kaj pa šolski predmeti? Kako so se spremenili?

Predmeti so se spremenili, a ne preveč. Osnovni predmeti, kot so matematika, angleščina in slovenščina so ostali, prav tako nekaj ostalih predmetov. Dobili smo nove predmete, predvsem, za področje, ki se ga učimo. Ko pa sem hodil še v šolo v Šmartnem, mi je bila najbolj všeč športna. Tako je verjetno pri večini otrok, a vsak ima svoj okus.

Ali bi lahko izbral, katera šola je boljša?

Ne, ne bi mogel. Obe sta mi všeč in čeprav mi je tu zelo lepo, ne bom nikoli pozabil na OŠ, kjer sem preživel toliko lepih trenutkov. V lepem spominu pa mi ostaja tudi šola iz Zg. Tuhinja, kjer sem se šolal prva 4 leta.

Kot veš, šola letos praznuje 20 let. Kaj bi ji ob tem jubileju zaželel?

Šoli želim še veliko marljivih delavcev, pridnih učencev in vsaj še 20 let delovanja. Upam pa tudi, da bo še mnogim ostala v takem spominu kot meni, da bodo še mnogi učenci tu doživeli toliko lepih trenutkov, kot sem jih jaz.

INTERVJU Z MATICEM HRIBARJEM

Koliko let si ti obiskoval OŠ Šmartno v Tuhinju?

Kar vse devet let osnovne šole.

Katere dogodke si si najbolj zapomnil v teh 9 letih?

Ja, takole na hitro bi rekel, da prvi šolski dan in pa seveda zadnji šolski dan. Prvi šolski dan mi je ostal v spominu, ker sem končno začel hoditi v šolo. Znebil sem se vrtca in prvi dan smo dobili šviga zajčke, rumene rutice in nahrbtnik. Jedli smo celo tortico, potem ko smo končali z igrico, s katero smo se spoznavali. Vsak je povedal svoje ime. No, tisti dan, ko sem prišel domov, sem mami rekel: »Danes je bil moj najsrečnejši dan.«

Kaj pa zadnji dan? Zakaj je ta pomemben zate?

Ja, končno sem se rešil osnovne šole. Tu ne igra najbolj pomembno vlogo le zadnji dan šole, ampak vse te priprave, vključno z valetom, to pričakovanje, da bo le konec šole.

Kaj pa v ostalih letih? Nič spominov?

Ja, seveda so. Športni dnevi so bili vsi kul, pa šole v naravi so bile vse super. Aja, saj res, pa morje, ko smo dobili delfinčke in še bi lahko našteval.

Ali je bilo tudi kaj slabega?

Tudi. Nikjer ni vedno vse dobro. Ampak o tem kdaj drugič. Aja, mogoče bi samo omenil, preveč domačih nalog. Ja, še to, da sem bil večkrat za kaj sokriv, ker sem slučajno se nekje znašel.

Si bil kdaj kaznovan?

Večkrat. Kdaj po pravici, kdaj pa tudi po krivici. Spomnim se, da sem moral narediti koš za ločevanje odpadkov. Enkrat neki plakat o varnosti in pa par kazenskih spisov.

Meniš, da bi se ti na drugi šoli godilo bolje?

Ah, kje pa, ne. Imam bratranca, ki je hodil v Kamnik, ves čas je govoril, kako je tam brezveze. Ja, OŠ Šmartno kljub vsemu ne bi zamenjal za nobeno drugo šolo. Veš, drugje bi lahko bilo več 'škrjancev', v Šmartnem je bil samo eden. Je pa res, da zdaj, ko sem v srednji šoli, nimam prav nobenih težav s kemijo, biologijo in fiziko, za kar je zaslužen učitelj, ker nas je tako 'gonil'. Ravno včeraj smo dobili rezultate zadnjega testa kemije, dve štirici, ena trojka, šest dvojek in 20 negativnih. Jaz sem seveda pisal 4.

INTERVJU Z NEKDANJO UČENKO ŠOLO NEŽO LANIŠEK

Kako si se počutila v osnovni šoli?

V redu, sprejeto, sproščeno, veselo ...

So ti bili učitelji v osnovni šoli všeč? Zakaj?

Ja, bili so mi všeč, saj si lahko vzpostavil precej domač odnos z njimi.

Kakšna se ti je zdela malica v šoli?

Bila je dobra, raznolika, a je v gimnaziji veliko boljša.

Kako bi primerjala osnovno šolo s srednjo?

Osnovna šola je bila veliko lažja, manj je zahtevala. Odnosi med učitelji in učenci v osnovni šoli so bolj domači.

Si imela v osnovni šoli veliko prijateljev?

Ja, bilo jih je veliko, vseh starosti.

Kaj ste s prijateljicami počele v prostem času?

Se pogovarjale, smejale, odhajale k prvošolcem, v knjižnico ...

Se še družiš s prijateljicami iz osnovne šole?

S tistimi, s katerimi smo bile tesno povezane, se družim.

Že veš, kam boš šla po končani gimnaziji in zakaj?

Ja, verjetno se bom odločila za pedagoško fakulteto, ker bi se rada ukvarjala z otroki.

Kolikšno oceno bi dala osnovni šoli, če bi ocenjevala na lestvici od 1–10?

10.

INTERVJU Z ANO KOMPAN

Svoji sestri sem postavila nekaj vprašanj o šoli, ki jo je obiskovala.

Kako si se počutila, ko si šla iz Tuhinjske šole v OŠ Šmartno?

Zelo sem bila neučakana in malce prestrašena. Zelo sem bila vesela, ko sem spoznala nove sošolce.

Kakšne so bile razlike med šolo v Zg. Tuhinju in v Šmartnem?

Šola je bila veliko večja in bilo je veliko otrok, zato sem se malce težje znašla na začetku, ampak po dveh tednih je bilo že bolje. Tuhinjska šola je bila precej manjša, manj je bilo otrok, zato mi je bila nekoliko bolj všeč.

Kako si se počutila ta 4 leta v Šmartnem?

Na tej šoli so bili trenutki, ki jih nikoli ne bom pozabila. Imela sem veliko prijateljev in zelo dobrih učiteljev, ki so meni in vsem na tej šoli pomagali. Vsako leto je bilo težje, ampak bolj zanimivo in ko končaš osnovno šolo, si zelo žalosten, ker moraš naprej in si želiš, da bi še lahko ostal.

Kateri je bil tvoj najljubši razred v OŠ Šmartno in zakaj?

Najljubši mi je bil 5. razred, saj v tem letu dobiš nove sošolce in spoznaš šolo.

Se ti je šola zdela zahtevna?

Ni sem mi zdela ravno zahtevna in menim, da ne bi bila za nikogar, če bi se redno in sproti učil. Pomembne so tudi domače naloge, saj tako ponavljaš in se učiš.

Si kdaj dobila kakšno slabo oceno?

Nikoli, saj sem se sproti učila in tudi če bi dobila kakšno slabo oceno, se ne bi vznemirjala, saj se učimo iz svojih napak.

Kaj si najbolj pogrešala, ko si zapustila OŠ?

Najbolj sem pogrešala svoje prijatelje in veselje, ki sem ga dobila od šole. Čeprav sem bila malce sramežljiva, sem v tej šoli vedno poskakovala in se zabavala.

INTERVJU Z JANOM URANKARJEM

opravila sem intervju z nekdanjim učencem OŠ Šmartno, ki je nanjo prišel v petem razredu iz podružnice. Sedaj obiskuje 3. letnik srednje šole in nam bo razkril svoje spomine na šolo Šmartno v Tuhinju.

Kakšni so tvoji spomini na OŠ Šmartno?

“Moji spomini na OŠ Šmartno so zelo mešani občutki, doživel sem veliko lepih, pa tudi malce manj lepih spominov. V glavnem pa so bili občutki dobri. Imel sem srečo, da sem dobil v redu razred. V prvih dveh letih se morda z razredom nismo toliko razumeli, v 8. razredu pa veliko bolj. Tudi po končani osnovni šoli smo še ostali v stiku. Tudi učitelji so bili po večini v redu. Na osnovno šolo imam precej dobre spomine.”

Kateri izmed učiteljev OŠ Šmartno ti je bil najljubši?

“Najljubši učitelj verjetno Borut Škrjanc ali pa Tomaž Smole, ki sta mi oba všeč iz podobnih razlogov, in sicer smisel za humor. Oba sta bila precej smešna, na primer če je pri Borutu Škrjancu kdo motil pouk, mu je pokazal zelo napredno napravo imenovano vrata. To sta bila moja najljubša učitelja, pohvalil pa bi tudi učitelja Sama Poljanška in Petra Pogačarja, ki sta mi bila tudi zelo všeč.”

Kateri je bil tvoj najljubši predmet v osnovni šoli in zakaj? Kaj pa v srednji šoli?

“Kot večina fantov sem oboževal športno vzgojo, izmed drugih predmetov pa mi je bila zelo všeč zgodovina, ker me zgodovina preprosto zanima, k tem pa je še pripomogel učitelj.”

“Sedaj v srednji šoli mi je tudi všeč zgodovina, ampak ni tako zanimiva kot v osnovni šoli, všeč mi je tudi geografija in seveda športna vzgoja.”

Bi kakšne dogodke, stvari dejanja v osnovni šoli spremenil, če bi lahko?

“Niti ne. ocene so bile precej dobre. Tudi bedarij, ki smo jih s prijatelji počeli, ne obžalujem”

Si kdaj kakorkoli zabredel v težave?

“Občasno. Naš razred naj bi bil eden najhujših razredov na šoli. Naredili smo veliko stvari, kot na primer enkrat smo slučajno med poukom zlezli skozi okno in se skrili učiteljici, razbili in zlomili kakšno stvar in sprožili nekaj aparatov.”

Po čem se iz tvoje perspektive razlikuje osnovna šola s srednjo šolo?

“glede na to da hodim na gimnazijo, ni velike razlike. Predmeti so podobni. V srednji šoli se s profesorji mogoče bolj razumeš, saj si starejši, vendar jih je nekaj veliko slabših kot v osnovni šoli. Učiti se je treba veliko več, problem pa je tudi bolj zgodnje vstajanje, česar se sčasoma navadiš.”

Kaj mi lahko poveš o Ančki?

“Ančka je trgovina, ki živi po večini zaradi bližnje lokacije šole. tja smo hodili že od 6. razreda naprej. Na to, ali nam je bilo dovoljeno ali ne, pa se nismo ozirali preveč.”

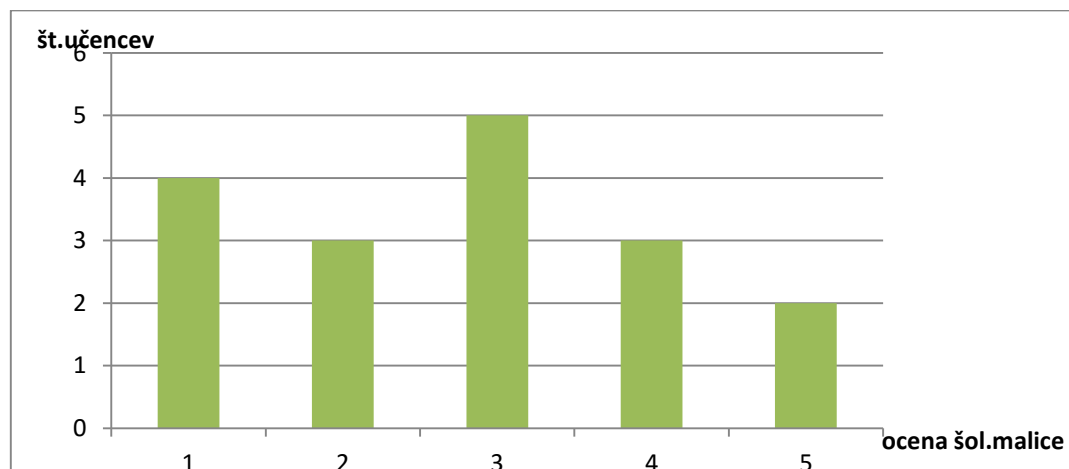
Se je bilo ob koncu 9. razreda težko posloviti od šole, učiteljev, sošolcev?

“Ne preveč, saj sem se s tistimi, s katerimi sem se hotel, še dobil po končanem 9. razredu, ampak smo kljub temu z večino po parih letih izgubili stik.”

Osmošolka Špela Pirš pa ni opravila le intervjuja, ampak je opravila tudi kratko anketo in jo tudi analizirala. Vprašanje so zanimiva, le vzorec anketiranih je bil malce majhen.

1.vprašanje: Kako si zadovoljen/a z šolsko malico?

Šolsko malico sta z oceno 5 ocenila 2 učenca,

Z oceno 4 trije učenci,

Z oceno 3 pet učencev,

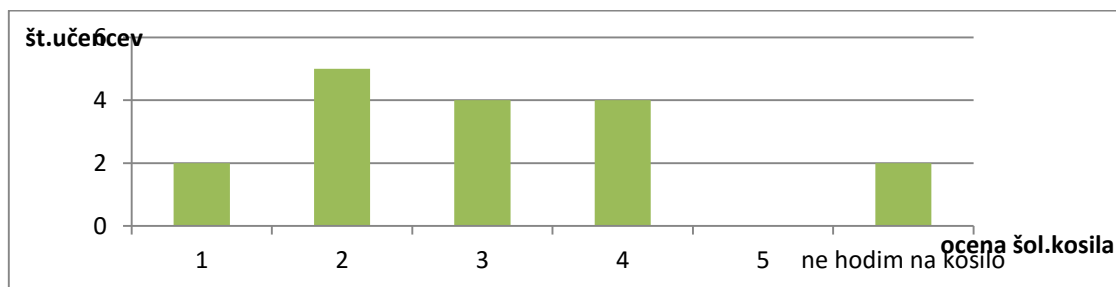
Z oceno 2 trije učenci in

Z oceno 1 štirje učenci.

Povprečna ocena šol. malice je 3.

Praznični Šmartinec

2. vprašanje: Kako si zadovoljen/a z šolskim kosilom?

Šolsko kosilo je z oceno 5 ocenilo 0 učencev,

Z oceno 4 štirje učenci,

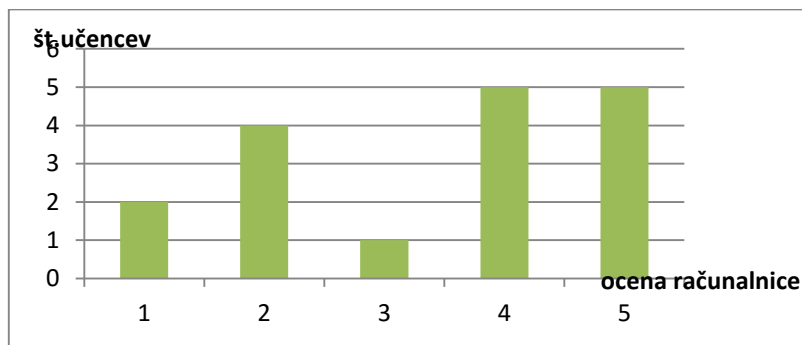
Z oceno 3 štirje učenci,

Z oceno 2 pet učencev,

Z oceno 1 dva učenca na kosilo pa ne hodita 2 učenca.

Povprečna ocena šol. kosila je 2.

3. vprašanje: Kako si zadovoljen/a z računalniško opremo oz. računalnico?

Računalnico je z oceno 5 ocenilo 5 učencev,

Z oceno 4 pet,

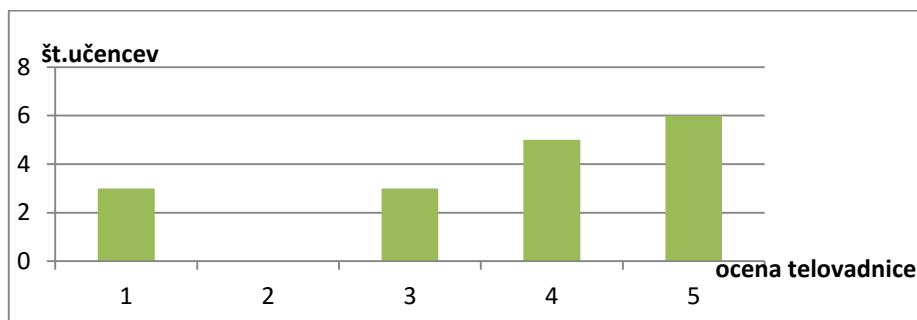
Z oceno 3 eden,

Z oceno 2 štirje in

Z oceno 1 dva učenca.

Povprečna ocena računalnice je 3.

4. vprašanje: Kako si zadovoljen/a s telovadnico?

Telovadnico je z oceno 5 ocenilo šest učencev,

Z oceno 4 pet učencev,

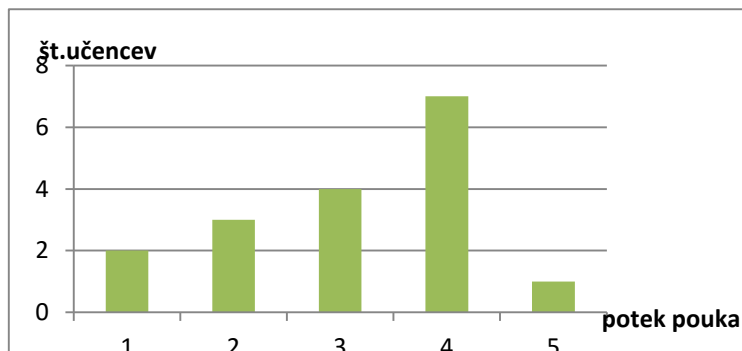
Z oceno 3 trije učenci,

Z oceno 2 nič učencev in

Z oceno 1 trije učenci.

Povprečna ocena telovadnice je 4.

5. vprašanje: Kako si zadovoljen/a z potekom pouka?

Potek pouka je z oceno 5 ocenil 1 učenec,

Z oceno 4 sedem učencev,

Z oceno 3 štirje učenci,

Z oceno 2 trije učenci in

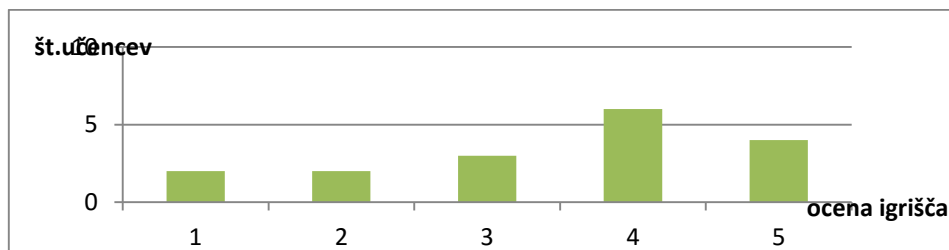
Z oceno 1 dva učenca.

Povprečna ocena poteka pouka je 3.

6. vprašanje: Kaj/česa si želiš pri pouku več ali kaj bi dodal?

1. Več dela z tabličnimi računalniki in računalniki (3krat)
 2. Več zabave (3krat)
 3. Več prostih ur, manj natrpan urnik
 4. Več pogovarjanja
 5. Manj ocen
 6. Več dejavnosti (2krat)
 7. Več različnih načinov poučevanja
 8. Da bi učiteljice večkrat ponovile/razložile snov
- 4 Učenci nimajo predlogov

7.vprašanje:Kako si zadovoljen/a z igriščem?

Igrišče so z oceno 5 ocenili štirje učenci,

Z oceno 4 šest učencev,

Z oceno 3 trije učenci,

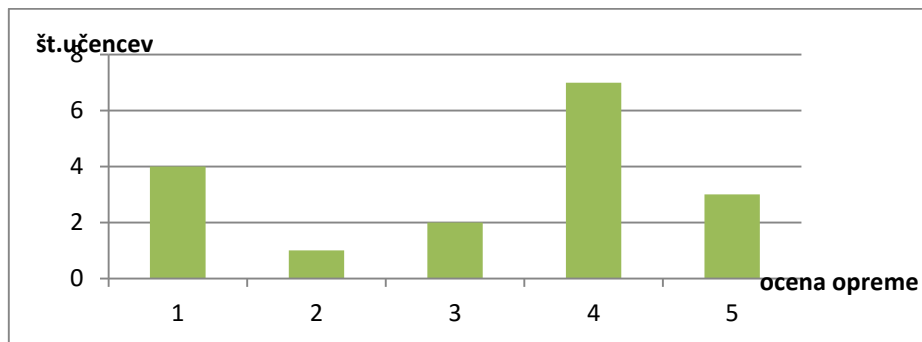
Z oceno 2 dva učenca in

Z oceno 1 dva učenca.

Povprečna ocena igrišča je 3.

Praznični Šmartinec

8.vprašanje: Kako si zadovoljen/a z splošno opremo na šoli(na hodnikih,projektorji,računalniki,...)?

Splošno opremo so z oceno 5 ocenili trije učenci,

Z oceno 4 sedem učencev,

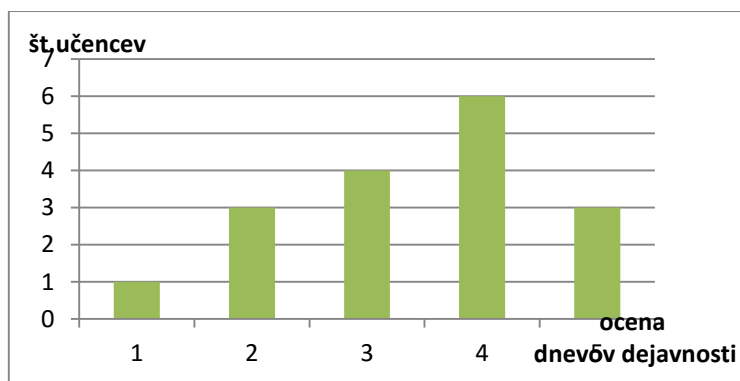
Z oceno 3 dva učenca,

Z oceno 2 eden učenec in

Z oceno 1 štirje učenci.

Povprečna ocena splošne opreme je 3.

9. vprašanje: Kako si zadovoljen/a s športnimi, kulturnimi, naravoslovnimi, tehniškimi dnevi na šoli?

Dneve dejavnosti so z oceno 5 ocenili trije učenci,

Z oceno 4 šest učencev,

Z oceno 3 štirje učenci,

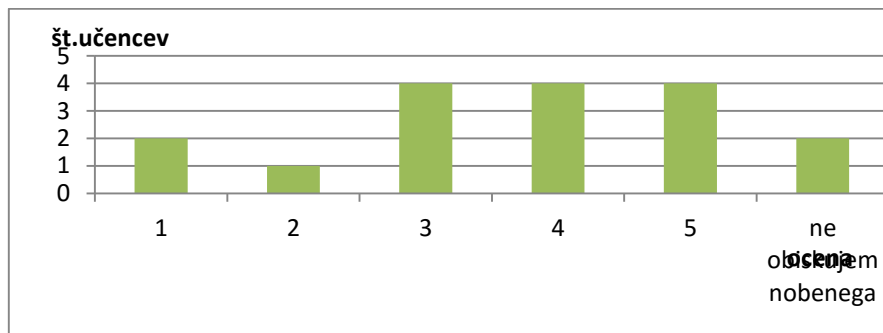
Z oceno 2 trije učenci in

Z oceno 1 eden učenec.

Povprečna ocena dnevov dejavnosti je 3.

Praznični Šmartinec

11.vprašanje: Kako si zadovoljen/a z jutranjim varstvom, varstvom med poukom in podaljšanim bivanjem?

Jutranje Varstvo, varstvo med poukom in podaljšano bivanje so z oceno 5 ocenili 4 učenci,

Z oceno 4 štirje,

Z oceno 3 štirje,

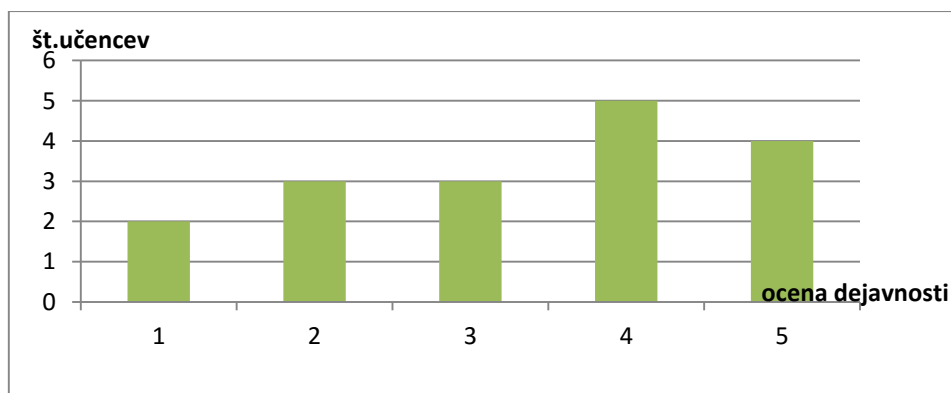
Z oceno 2 eden,

Z oceno 1 dva učenca.

Dva učenca ne obiskujeta nobenega od varstev.

Povprečna ocena varstva je 3.

12. vprašanje: Kako si zadovoljen z interesnimi dejavnostmi na šoli?

Interesne dejavnosti so z oceno 5 ocenili 4 učenci,

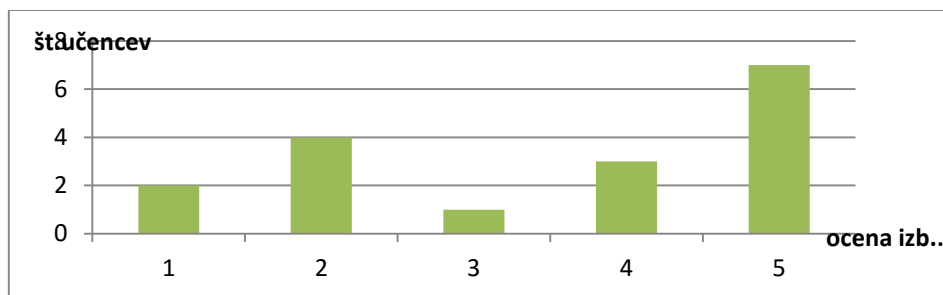
Z oceno 4 pet učencev,

Z oceno 3 trije učenci,

Z oceno 2 trije učenci in

Z oceno 1 dva učenca. Povprečna ocena interesnih dejavnosti je 3.

12. vprašanje: Kako si zadovoljen/a z izbirnimi predmeti na šoli?

Izbirne predmete je z oceno 5 ocenilo sedem učencev,

Z oceno 4 trije učenci,

Z oceno 3 eden učenec,

Z oceno 2 štirje učenci in

Z oceno 1 dva učenca.